

Przy rozpylaniu powinno się mieć 5-6 zakończeń, co pozwala na różne rozpylanie roztworów, w zależności od wypadku. Po każdym użyciu rozpylacz przepłukuje się ciepłą wodą, i natłuszcza oliwą maszynową lub wazeliną. W przeciwnym wypadku rozpylacz może się stać łatwo nieużytecznym. Dezynfektorzy powinni być zaopatrzeni w kombinizony gumowe, buty, rękawice, płaszcze itd. W czasie przeprowadzenia dezynfekcji roztworem wapna chlorowanego, wszystkie drzwi i okna dezynfekowanych pomieszczeń powinny być szeroko otwarte.

Na podstawie doświadczenia w dwu dużych przedsiębiorstwach hodowli drobiu można ułożyć następujący porządek dezynfekcji pomieszczeń.

1. Codziennie po zakończeniu roboczego dnia klatki i pomieszczenia całego gospodarstwa dezynfekuje się, rozpryskując rozpylaczem 2 proc. roztwór wapna chlorowanego, lub 5 proc. roztwór kreoliny. Urządzenie do przewożenia drobiu po wylądowaniu dokładnie się oczyszcza i odkaża przez zanurzenie w 5 proc. roztworze wapna chlorowanego, 5 min. Platformy i auta ciężarowe służące do przewożenia ptaków, dezynfekuje się 2 proc. roztworem wapna chlorowanego lub 5 proc. roztworem kreoliny.

2. Przed każdym umieszczeniem kur w klatkach, bębny i korytka oczyszcza się dokładnie z resztek karmy i, wkłada do kadzi, którą można przewozić z miejsca na miejsce. W kadzi drewniane koryta zalewa się na 10 min. 2 proc.

roztworem wapna chlorowanego. Po wyjęciu rozpylacza dodaje się świeżego roztworu wapna chlorowanego i zanurza się w nim ruchome podłogi lub kratki klatek.

3. Systematycznie po zakończeniu tuczenia i zabiciu partii drobiu klatki i pomieszczenia należy oczyścić z katu. Przeło ściany pomieszczeń i bębny w klatkach dezynfekuje się 2 proc. roztworem wapna chlorowanego z rozpylaczem różnego typu.

4. W wypadkach istnienia błonicy ptaków dezynfekcję należy przeprowadzać 8 proc. roztworem wapna chlorowanego lub 10 proc. roztworem kreoliny.

W celu zapobiegania osadzaniu się grudek wapna chlorowanego na klatkach i na sprzęcie, mogących wywołać opanowanie ptaków, do dezynfekcji powinno się używać roztworów wapna chlorowanego dobrze przeświecających. W tym celu niewielką ilość wapna chlorowanego miesza się z niewielką ilością wody i uciera na śmietanowatą masę, którą wlewa się do kadzi z odpowiednią ilością wody i dobrze miesza. Po czterech godzinach wierzchnią odstałą część ostrożnie zlewa w drugą kadź i tym roztworem dezynfekujemy.

Z powodu zbierania się w zamkniętych pomieszczeniach wolnego chloru przy dezynfekcji 2-5 proc. roztworem wapna chlorowanego, dezynfekację podłóg, klatek, krtek i innego ruchomego sprzętu nie powinno przeprowadzać się w pomieszczeniach zamkniętych, lecz pod dachem, lub ostatecznie na wolnym powietrzu.

CZESŁAW MALINGIEWICZ, pow. lekarz wet.

Rudomsko

Dwa przypadki anomalii tasiemców

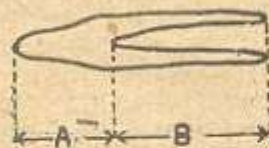
Anomalie spotykane w świecie robaków mogą dotyczyć zarówno ich budowy wewnętrznej, jak i zewnętrznej. Pierwsze uchodzą uwagi lekarza wet. - praktyka, gdyż można je stwierdzić dopiero na podstawie dokładnych badań mikroskopowych, drugie rzucają się w oczy swą oryginalną nieraz formą.

Najwięcej form anomalii opisano wśród tasiemców. Pracując w Zakładzie Parazytologii Akad. Med. Wet. we Lwowie (Kierownik: Prof. Dr G. Poluszynski) spotkałem się z 2 formami anomalii struktury zewnętrznej tasiemców.

1 forma, nazwę ją „okienkowa”, tasiemca psa *Dipylidium caninum*.

Rys. 1.

Rys. 2.

U tasiemca składającego się z około 40 dających się rozróżnić gołym okiem członów stwierdziłem w 5 kolejno za sobą leżących członach środkowego odcinka łańcucha okienka przeważnie w formie przeciętych w poprzek owali, ułożone w dolnych połowach członów (rys. 1). Dzięki nim członki przypominają swym wyglądem strzemiączka. Te

formy anomalii spotyka się wg danych w literaturze u różnych gatunków tasiemców, między innymi i u *Dipylidium caninum*.

2 forma, nazwę ją „dwulańcuchową” tasiemca konia *Anoplocephala magna* (Taenia pilcata).

Nieliczne okazy tej formy anomalii były opisane u kilku nastu gatunków tasiemców. W gatunku *Anoplocephala magna* formy tej jeszcze dotąd nigdzie nie opisano. Forma powstaje jakby z częściowego rozszczepienia na dwie części łańcucha tasiemca na całej jego długości, względnie na aktek niepełnego zlania się ze sobą łańcuchów dwóch równoległych na sobie ułożonych tasiemców. Na przekroju poprzecznym łańcucha tasiemca takiej formy anomalii (rys. 2) widać pojedynczą wspólną część A, która rozszczepia się na podwójną część B. W barwionym preparacie mikroskopowym w obu tych częściach spotyka się liczne skupienia jaj.

Znaleziony tasiemiec konia — *Anoplocephala magna* długości około 95 mm., szerokości przeciętnie 8 mm., i główkę o średnicy 6 mm. zaopatrzoną w 6 równej wielkości symetrycznie ułożonych przyssawek. Łańcuch, liczący około 220 dających się gołym okiem odróżnić członów, bezpośrednio za główką ulega rozszczepieniu. Rozszczepienie to zachowuje się na całej długości łańcucha.

Stosunek części A : B = 1 : 2.

Anomalie powyższe można uważać za dążność tasiemców do dalszego rozczłonowania swego ciała, celem ułatwienia krotnienia części, przystosowanych do łatwego oddzielenia się celem zakażenia nowych żywicieli.

Preparat z *Anoplocephala magna* pozostawiam do dyspozycji Katedry Parazytologii Uniwersytetu M. Curie-Skłodowskiej.